

radical.md (scris și regizat de Nicoleta Esinencu pentru Moldova Camping) este, esențial, un text verbatim: tot ceea ce actorii (Doriana Talmazan, Veaceslav Sambriș și Valeriu Pahomii) rostesc pe scenă provine, la modul real, din conversații purtate pe forumuri. Strategia de montare ocolește, însă, inteligent, convenția la îndemână a chat-ului, în favoarea echivalentului ei convivial: trei prieteni (aparent...) la iarbă verde, alegere motivată și de conceptul spațial al întregului proiect: scena acoperită de gazon adevărat, cu scaune și mese de camping – că tot ziceam de împrietenire –, reinventându-și, în intimitate, zona de protecție presupusă de comunicarea pe Internet. Trei oameni (trei actori care știu să joace minimalismul și cotidianul fără să pice în caricaturi de real) frig carne și vorbesc, filmându-se în același timp. Se filmează antrenându-se într-un soi de competiție xenofobă despre cine sînt ei și cine sînt ceilalți, despre mîncare și limbă. Iar subiectele nu sînt întîmplătoare.

Mîncarea e una dintre formele cele mai concrete și directe de materializare a afilierilor ideologice și identitare (să ne gîndim la atașamentul valoric pe care-l aduce cu sine opțiunea pentru mîncare cușer sau halal) și o temă preferată a Nicoletei Esinencu. Trimiterile la practici culinare sînt folosite aici ca un mecanism de permanent ping-pong între asumare (șaslîcul/frigăruile), concedere (kebabul) și respingere (fast-foodul, Coca Cola), o formă de agregare în palpabil (sau gustativ...) a canibalismului, la rîndu-i identitar. În vederea activării acestui canibalism național(ist), Esinencu pune în mișcare funcția performativă a limbii – pentru prima dată, textul ei e scris în moldovenește și jucat ca atare, apelativele (bîc, nume dat de ruși moldovenilor pe schema bozgor pentru unguri, romici, romaște etc. pentru români) și formulele clișeizate echivalînd, lingvistic, lama cuțitului cu care Sambriș porționează pentru frigărui carnea crudă. E un întreg joc al accentelor (între moldovenesc și românesc) aici, în baletul mîndriei naționale cu frustrarea istorică, în care fascinația penetrării sexuale (prin viol sau liber consimțită) e o metaforă a metisajului neacceptat al unei limbi orfane...

Iulia Popovici

Nicoleta Esinencu provine din Republica Moldova și este dramaturg și regizor. După ce a absolvit facultatea de artă dramatică, Nicoleta Esinencu a devenit o prezență activă în lumea teatrului din Europa de Est, scriind piese, regizînd și creînd spectacole. După primirea în 2003 a unei burse de studii la Academy Solitude din Stuttgart, a devenit foarte cunoscută datorită piesei sale, "FUCK YOU, Eu.ro.Pa!", publicată de Solitude Press în Germania (Stuttgart, 2005). Din cauza stilului provocator al lucrării, aceasta a declanșat dezbateri politice furtunoase în România și în Republica Moldova. Piesa a câștigat premiul românesc pentru teatru *dramAcum* și a fost publicată în catalogul pavilionului românesc de la a 51-a Bială de la Veneția Venice Biennale (2005).

În 2006 Nicoleta Esinencu a primit o bursă la Centrul Récollets (Paris, Franța), urmată în 2007 de o bursă pentru un stagiu în domeniul teatrului la Bourges (Franța). Tot în 2007, participînd la proiectul *Public Space* al Institutului Goethe din București, a lucrat la proiectul spectacolului *A(II)Rh+*.

În 2009 a participat la diverse rezidențe și programe culturale la Kunstlerhaus Edenkoben (Germania), la Institutul Cultural Român din Paris (Franța) și la Literarisches Colloquium din Berlin (Germania).

În 2010 a continuat cu o rezidență la Unabhängiges Literaturhaus NÖ din Krems (Austria), unde a dezvoltat cîteva idei pentru lucrări viitoare.

Mai tîrziu în același an, Nicoleta Esinencu a înființat un spațiu pentru artiștii alternativi (cu orientare către teatru) în Chișinău, cu numele de *teatru-spălătorie*, pe care îl și coordonează. La *spălătorie* a revizuit spectacolul *A(II)Rh+* și a creat piesa de teatru documentară *Clear History*, ce discută subiecte tabu sau delicate din societatea moldovenească.

Piese de Nicoleta Esinencu sunt prezentate în România, Republica Moldova, Suedia, Polonia, Bulgaria, Slovacia, Finlanda, Germania, Rusia, Japonia, Franța și Austria. Textele sale au fost traduse în germană, franceză, bulgară și poloneză, fiind publicate în România (Editura IDEA), în Germania (Walther Koenig, Solitude Press), în Bulgaria și în Polonia.